

■ SI' SIST



FRODE HAGERUP

Hvem: Leder for Ranglerock.
Aktuell: Var med å starte Ranglerock for 11 år siden, og feirer nå etter forrige helgs suksess.

En fornøyd rangler

Arrangørene for Ranglerock har allerede begynt å tenke på neste års festival.

ODA-KAROLINE

ROS LAND EILERTSEN | tekst

oda@jbl.no

- Hvordan var helga for deg?

- Vi har to barn, og jeg sa til kona før helga at jeg ikke kom til å kunne bidra mye i hjemmet. Du blir jo sliten etter ei slik helg, men det har gått bedre enn før. Arbeidet og stresset var fordelt jevner i år.

- Hvordan føler du deg nå?

- Jeg tenker vel at det bare er ett år igjen til neste gang, sier Hagerup og ler. - Men det er grævla kjekt når det går bra.

- Hvilke tilbakemeldinger har dere fått?

- Bare positive. Flere sier at det blir for lenge å vente ett år før den neste Ranglerocken.

- Når begynner dere å jobbe med neste års Ranglerock?

- Vi skal ha evalueringsmøte neste uke, og skal jobbe videre med noen idéer som har kommet opp.

- Hvilke idéer er det?

- Vi vil gjøre mer for ungdom og barn, og utvide målgruppen og programmet på dagtid.

- Hva tenker dere om å utvide kapasiteten?

- Jeg tror vi skal selge ut ett år til før vi tar den sjansen. Målet blir å bygge opp kontoen litt slik at vi har råd til å gå på en smell. Vi vil ha et par vellykka år på Mølla og se på sikt, og heller utvide festivalprogrammet fremfor kapasiteten.

- Hvilke andre forandringer kan folk vente seg til neste år?

- Det blir bare noen finjusteringer, og de fleste blir organisasjonsmessige endringer.

■ MATSPALTE

Kyllingspyd med sitrongress og cashewnøtter



INGREDIENSER

KYLINGSPYD

4 kyllingbryst
1 sitrongress
1 ts gurkemeie
1 ts sukker
2 ss raps- eller solsikkeolje
1 ts salt
nykvernet pepper

CASHEWNØTTSAUS

50 g cashewnøtter
2-3 cm fersk ingefær
1 sjalottløk
1 fedd hvitløk
1/4 ts chiliflak eller
1/2 chili
1 ss brunt muscovado sukker
1/2 ts salt

MARIT WESTLIE | tekst
ØYSTEIN WESTLIE | foto

Jeg har fått skikkelig dilla på grillspyd denne sommeren. Så enkelt å variere i smak og tilbehør og så lett å grille, noe som er kjekt med alle de regnskurene vi har hatt denne sommeren. Her har jeg lagd kyllingspyd som jeg lar få følge med en søt og salt cashewnøtt-saus. En stor barnefavoritt!

Skjær kyllingfiletene i strimler på ca. 1/2 x 2 cm. Legg dem i en bolle. Legg kniven oppå sitrongresset og slå hardt oppå

med håndflata slik at du klemmer det flatt før du deler det opp i mindre biter. Ha det oppi bollen sammen med resten av ingrediensene til spydene. La kjøttet ligge i marinaden i minst 30 minutter. Det kan gjerne ligge lenger, men la det da ligge i kjøleskapet.

Cashewnøtt-sausen er nesten for tykk til å kunne kalle det en saus, men jeg har ikke et annet godt navn for den heller. God er det samme hva den kalles. Hakk opp cashewnøttene og ha dem i en bolle. Skrap vekk skinnen på ingefæren med en teskje før du

river den på den fineste siden av rivjernet. Finhakk sjalottløken og hvitløkfeddet og bland dette sammen. Bruker du fersk chili, finhakk den også. Rør sammen alle ingrediensene og smak og kjenn om det er passe med sukker og salt.

Tenn på grillen og la den bli god og varm. Trø kyllingfiletene i S-mønster på grillspyd. Bruker du trespyd, må du la dem ligge i vann i minst 30 minutter før du starter grillingen. De kan med fordel ligge i 1 time. Grill kjøttet i ca. 10 minutter totalt. Vend dem rundt innimellom.

Sommer

BLOGGEN



SONJA-BEATE EGGE (21), FRA VARHAUG, STUDERER I OXFORD

SIDEN VI HAR HATT en så utrolig fin sommer så langt (jeg ber dere legge merke med sarkasmen), har jeg hatt god tid til å følge med på livsviktige ting på TV. Som for eksempel reality-program som aldri burde vært sendt i første omgang.

Det verste med dette er egentlig ikke programmet i seg selv, men det faktum at jeg blir helt hekta. Jeg vet det er dårlig, jeg vet det er mange andre fornuf-tige ting jeg burde foretatt meg, men allikevel presterer jeg å sitte foran TVen altfor lenge mens jeg ser på stakkars amatørkokker som skal lage en treretters middag til tre folk som de ikke kjenner. Samtidig som jeg sitter og ser på dette kan jeg formelig føle at hjernen min smelter, hjernecellene flyr ut av ørene og det som er igjen i hodet mitt er bare grøt.

NÅR JEG SIER JEG IKKE har gjort noe spennende i ferien, mener jeg det nesten. Jeg har nemlig

for første gang i mitt liv besteget Preikestolen. Min kjære var på besøk fra England, og da måtte jeg jo prøve å være litt aktiv. Så når vi først fikk en fin dag, fant vi fram gåskoene, gpsen for bilen, siden jeg ikke eier geografisk kunnskap og aldri har vært der før, og tok med oss broren min før vi tok i vei.

Vi var langt i fra de eneste som hadde bestemt oss for å ta turen akkurat denne dagen. Egentlig gikk vi i kø hele veien, men det var greit det. Mye bedre enn å se på dårlige reality-program iallfall.

Foruten turen til Preikestolen jobber jeg jo i ferien, og det er ganske spennende faktisk. Jeg jobber på sykehjem, og selv om det egentlig ikke har så mye med mine framtidplaner å gjøre, er jeg utrolig glad for å ha endt opp med den sommerjobben.

JEG HAR ALLTID SAGT at jeg aldri under noen omstendigheter skal jobbe på sykehjem eller lignende. Men da jeg var 19 og

ferdig på videregående, hadde jeg ingen planer for sommeren. Jeg var mildt sagt drittlei av alt og ville bare sove hele den sommeren uten å gjøre noe spesielt.

Men jeg var som sagt 19, og en sommer uten å jobbe var fullstendig utelukket. Derfor var jeg temmelig motvillig når jeg (med god hjelp av min kjære mor) fikk et intervju på et sykehjem. Jeg må ha sagt noe riktig, for plutselig var jobben i boks. Jeg var vettskremt og lurte på hva søren jeg hadde gjort. Hva kunne vel jeg gjøre, og hvordan skulle jeg klare å hjelpe folk med å stelle seg selv?

JEG SKAL IKKE LYVE, i første omgang ville jeg ikke en gang skrive under på kontrakten, men plutselig var det som om noen slo på et lys. Det gikk opp for meg at jobben min var viktig, og stellet, selv om det er viktig, er bare en bitteliten del av hva det faktisk innebærer.

Jeg følte, og føler meg fortsatt, beæret over å kunne være der for mennesker som har stått

på hele livet, hjulpet andre, opplevd masse spennende og som nå trenger litt ekstra hjelp selv. Å sitte å høre på historier fra "gamle dager" og hva eldre folk tenker om livet, er givende, fordi de har så mange erfaringer som jeg aldri kommer til å få, eller som jeg på langt nær har fått ennå.

DET FÅR MEG TIL å forstå at det å ta en utdanning og å gå på universitetet ikke er det viktigste i livet, det viktigste i livet er menneskene vi omgir oss med. Menneskene vi er glad i. For i bunn og grunn er det det som er igjen når alt annet har forsvunnet.

Det hender at samtalen på jobb går i jobb, men for det meste omhandler det barn, barnebarn, ektefelle, foreldre eller søsken. Mennesker. Og når jeg sitter og skriver dette, går det opp for meg at kanskje mine egne prioritinger må forandres litt. En sommer foran TV'en gir meg ingen minner å se tilbake på, men å utnytte en regndag til å sitte inne med en god venn og en varm kopp kakao og ha fantastiske samtaler, eller en koselig runde med brettspill, DET er verdifullt.

Det får meg til å forstå at det å ta en utdanning og å gå på universitetet ikke er det viktigste i livet, det viktigste i livet er menneskene vi omgir oss med.

Kommenter bloggen på jbl.no